

μνημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον. Ὅπως Κύριος ὁ
Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀνα-
παύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν καὶ ἄφεςιν τῶν ἑαυτοῖς ἁμαρτιῶν παρὰ
Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτη-
σόμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅτι Σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνά-
παυσις (ὡς ἀνωτέρω).

Νεκρώσιμος ἀκολουθία κατὰ τὴν διακαινήσιμον ἐβδομάδα.

Ψάλλεται τό, Χριστὸς Ἀνέστη μέχρι τοῦ Ναοῦ.
Εἶτα, Εὐλογητὸς καὶ τό, Χριστὸς ἀνέστη ὑπὸ τοῦ
ιερέως ἅπαξ καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν. Κα-
τόπιν ψάλλεται ὁ ἀναστάσιμος κανὼν ἀνὰ δ' ἐν
ἐκάστη ὁδῇ· ἡ καταβασία, Ἀναστάσεως ἡμέρα,
Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ' καὶ ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς. Ὁ
διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν καὶ ὁ ἱερεὺς· Ὅτι
Σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις κτλ. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ὁδῆς
γίνεται αἵτησις. Ἀπὸ τῆς θ' ψάλλεται τό, Σαρκεὶ
ὑπνώσας δίσ· εἶτα ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον
τῆς ἡμέρας· εἶτα ὁ διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς
κτλ. καὶ εἴ ἐστιν ἀρχιερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν· «Κύ-
ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν·» μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ὁ
διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν καὶ ὁ ἀρχιερεὺς τὴν
β' εὐχὴν· «Δέσποτα πολυέλεε κτλ.» καὶ ἀπόλυσις.
Εἰς δὲ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ λειψάνου ψάλλεται τό,
Ἀναστάσεως ἡμέρα· ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται μέχρι
τοῦ τάφου.